

عنوان مقاله:

نقد رویکرد ادبی محمد آرکون در تفسیر قرآن

محل انتشار:

نشریه قرآن پژوهی خاورشناسان، دوره 13، شماره 24 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

علیرضا زکی زاده رنانی - استادیار دانشگاه علامه مجلسی اصفهان

بتول سادات اعتصامی - طلبه سطح چهار حوزه علمیه فاطمه الزهراء اصفهان

خلاصه مقاله:

قرآن پژوهان و مفسران از جهات مختلف از جمله رویکرد ادبی به قرآن توجه نموده اند. این رویکرد در قرون اولیه همان علوم ادبی صرف، نحو و علوم بلاغی بود، ولی در دوره معاصر تلفیقی از این علوم و علوم جدید است که با نگاهی متفاوت به متن قرآن توجه دارد. برخی دانشمندان نواندیش مسلمان نظیر امین الخولی و همسرش بنت الشاطی، نصر حامد ابوزید و محمد آرکون با هدف به روز رسانی پیام قرآن و پاسخ گویی به چالش ها از شیوه های ادبی غرب همچون زبان شناسی و نشانه شناسی پیروی کرده و با بهره گیری از مطالعات پیرامونی و درونی به تحلیل تاریخی و روان شناختی و جامعه شناختی متن دینی پرداخته اند. آنان به قرآن به مثابه یک اثر هنری ادبی نگریستند که باید با بهره گیری از پژوهش های نوین ادبی در سیاق تاریخی اش تفسیر گردد. و البته در این زمینه نیز دچار انحرافات شدند. در این مقاله همراه با توصیف کلی دیدگاه پایه گذاران این شیوه ادبی، ضمن اشاره به دیدگاه محمد آرکون و نظر او در مورد تبدیل به کتاب شدن قرآن همچون عهدین و تحت تاثیر قرار گرفتن نوشتار قرآن از بستر تاریخی و فضای جامعه سیاسی، مورد نقد و ارزیابی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

قرآن، تفسیر قرآن، محمد آرکون، تفسیر ادبی، زبان شناسی، تفسیر تاریخی، تحلیل متن دینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1481377>

